

Greek Translated by:
Christina Soulios, MSc.
Psychologist, Palliative Care
Trainee in Systemic Psychotherapy, Athenian Institute of Anthropos, Greece

Διαφορές και Ομοιότητες στην Κατασκευή της Ισότητας: Ζευγάρια Νότιας Αμερικής, Αγγλίας, Ισραηλο-Εβραϊκά και Ισραηλο-Αραβικά, Υπέρμαχα της Ισότητας

Claire Rabin

Σχολή Κοινωνικής Εργασίας Bob Shapell
Πανεπιστήμιο Tel Aviv, Ισραήλ

Τέσσερις ξεχωριστές μελέτες αυτό-προσδιοριζόμενων ως υπέρμαχες της ισότητας ζευγαριών από τέσσερις διαφορετικούς πολιτισμούς αναλύονται μαζί ως προς ομοιότητες και διαφορές. Λήφθηκαν συνεντεύξεις κατ' οίκον από εβδομήντα ζευγάρια από Βόρειο Αμερική, 10 Αγγλικά, 20 Ισραηλο-Εβραϊκά και 10 Ισραηλο-Αραβικά, τα οποία όρισαν τις σχέσεις τους ως κοινωνικά ισότιμες. Η ανάλυση των δεδομένων έγινε εφαρμόζοντας τη "Θεμελιακή Θεωρία" (Grounded Theory) και ορίστηκαν τα θέματα. Η εργασία αυτή ενώνει τα θέματα που ήταν κοινά ανάμεσα σε όλα τα ζευγάρια των διαφορετικών πολιτισμών για να εξετάσει ποια θα μπορούσαν να είναι θέματα παγκόσμιας εμβέλειας, τα οποία πρέπει να αντιμετωπιστούν ούτως ώστε μια συναισθηματικά κοντινή σχέση να γίνει αντιληπτή από τους συντρόφους ως ισότιμη. Η έννοια του δικαίου παίρνει κεντρική θέση στην κατασκευή της σχέσης ως ισότιμης σε όλα τα ζευγάρια, όπως και το να ξεπερνάνε τις διαφορές φύλου στην αντιμετώπιση σύγκρουσης. Τα διαφορετικά θέματα, που αναδύθηκαν από τις τέσσερις ομάδες, παρουσιάζονται υπό το φως του τι μπορούν να μας διδάξουν οι ομοιότητες και οι διαφορές για την σύνδεση μεταξύ του ατόμου και του πολιτισμού. Συγκεκριμένα, παρουσιάζεται μια αντίληψη ενός «συνεχούς» στο οποίο το επίπεδο της ισότητας-πρότυπο της κοινωνίας επιδρά στον τρόπο που το κάθε ζευγάρι πλοηγεί το έργο του να γίνει ισότιμο.

Λέξεις-κλειδιά: ισότητα στο γάμο, φύλο, δια-πολιτισμικές έρευνες στην οικογένεια, θεραπεία σε μοντέρνα ζευγάρια, δικαιοσύνη στον γάμο, θεμελιακή θεωρία, ποιοτική έρευνα σε ζευγάρια

**Συνεργασία, Παραγωγικότητα, Αυστηρότητα και
Φαντασία:
Τέσσερις Λέξεις για Εστίαση και Εμπύχωση στα
Προσανατολισμένα στην Πράξη Ερωτήματά μας**

Tom Strong

Σχολή Εκπαίδευσης, Πανεπιστήμιου του Calgary, Καναδάς
Registered Psychologist, Professor & Graduate Program Director Educational
studies in Psychology & Educational Studies in Policy and Leadership, University
of Calgary.

Η εργασία αυτή παρουσιάζει την αντίληψη ότι οι πελάτες, οι θεραπευτές και οι προσανατολισμένοι-προς-την-πρακτική ερευνητές μπορούν να μοιραστούν ένα κοινό ενδιαφέρον απευθυνόμενοι στις ανθρώπινες ανησυχίες ως κατεσταλμένους τρόπους έρευνας. Αυτός ο προσανατολισμός έρευνας δράσης στις ανθρώπινες ανησυχίες αντλείται εν μέρει από την προσέγγιση του Andersen για τα προσωπικά και διαπροσωπικά προβλήματα που αναδύονται μέσα σε “διαλόγους υπεκφυγικούς” (“stalled dialogues”). Άρα, ο ρόλος του θεραπευτή και του προσανατολισμένου προς την πρακτική ερευνητή στον προσανατολισμό αυτόν είναι να εμπλέξει εναλλακτικά του πελάτες σε νέα είδη διαλογικών διερευνητικών ερωτήσεων. Τέσσερις λέξεις προσφέρονται ως καθοδήγηση για το πώς τέτοιου είδους διαλογικών διερευνητικών ερωτήσεων μπορούν να βελτιστοποιηθούν με τρόπους που εμπυχώνουν πελάτες, θεραπευτές και ερευνητές.

Λέξεις κλειδιά: έρευνα δράσης, θεραπεία, διαλογική διερευνητική ερώτηση

(Ξανα) Μαθαίνοντας την Αλφάβητό μας: Στοχαζόμενοι στη Συστημική Σκέψη Χρησιμοποιώντας τον Deleuze και τον Bateson

Pietro Barbetta¹ και Maria Nichterlein²

1 Centro Milanese di Terapia della Famiglia και Università di Bergamo, Ιταλία.

2 AIM/CAMHS, Νοσοκομείο Austin στη Μελβούρνη και Πανεπιστήμιο New South Wales, Αυστραλία

Η εργασία αυτή συζητά μερικές από τις έννοιες που διαμορφώνουν το φιλοσοφικό έργο του Gilles Deleuze και διερευνά τις πιθανές εφαρμογές τους εντός του χώρου της συστημικής θεραπείας. Προτείνουμε ότι οι ιδέες του Deleuzian συνδέονται κατά σημαντικούς τρόπους με τις πιο γνωστές ιδέες του Gregory Bateson. Αποτελούν μια δυνατή και θετική κριτική της επικρατούσας κατανόησης της γνώσης, της επιστήμης και της πρακτικής εφαρμογής. Όπως θα το εξέφραζε ο Deleuze, *γραμμές πτήσης*. Στο έργο του με τον αντι-ψυχίατρο Felix Guattari, ο Deleuze χρησιμοποίησε τον όρο *plateau* (πλατώ) – μια έκδηλη αναφορά στον Bateson – για να αναπτύξει μια ολόκληρη φιλοσοφία ζωής και δημιουργικότητας που έχει σημαντικές ευρετικές στον χώρο μας δυνατότητες για να παγιώσει και ταυτόχρονα να διευρύνει τις αρχικές εννοήσεις του Bateson.

Η εργασία έχει οργανωθεί σε δυο μέρη: μια επισκόπηση του έργου του Deleuze, και μια πιθανή ενσωμάτωση κάποιων εννοιών-κλειδιών στην συστημική πρακτική. Αυτό γίνεται μέσω της συγκεκριμένης κλινικής διερεύνησης ενός θέματος: του αλκοολισμού. Η άμεση σύνδεση είναι με το γράμμα B (“B για *boisson* [ποτό]”) στον Deleuze το *Abecedaire*, ένα πρόχειρο διάλογο με την Claire Parnet που ηχογραφήθηκε στα τελευταία χρόνια της ζωής του. Αυτό το παράδειγμα μας επιτρέπει να αναστοχαστούμε επί της αναφοράς που δίνει ο Deleuze περί του αλκοολισμού κατά τρόπο πληροφορούμενοι για την αντίληψη του Bateson για την *κυβερνητική του εαυτού* (*cybernetics of self*). Στο σημείο αυτό, θα αναφερθούμε επίσης στην έννοια περί *προδιάθεσης* (*dispositive*) του Foucault. Οι Deleuze, Bateson, Foucault: όχι ακόμη οι “συνήθεις ύποπτοι” και ιδιαίτερα διαφορετικοί μεταξύ τους με πολλούς τρόπους τόσο ως προς την ουσία όσο και ως προς το στυλ, αλλά μοιραζόμενοι πάρα ταύτα το ίδιο μπουκάλι.

Λέξεις κλειδιά: Bateson, Deleuze, θεραπεία, ψυχανάλυση, συστημική θεραπεία

Θεραπευτικές Αιρέσεις: Μια Σχεσιακή-Κονστρουκτιονιστική Προσέγγιση της Ψυχοθεραπείας

Edgardo Morales-Arandes

Επίκουρος Καθηγητής Τομέα Ψυχολογίας
Πανεπιστήμιο Río Piedras Campus, Puerto Rico.

Αυτό το άρθρο παρουσιάζει μια Σχεσιακή-Κονστρουκτιονιστική προσέγγιση της ψυχοθεραπείας. Περιγράφει πως οι κύριες υποθέσεις του Σχεσιακού Κονστρουκτιονισμού μπορούν να χρησιμεύσουν ως ένα παραγωγικό πλαίσιο για να εμπλακεί κανείς στην ψυχοθεραπεία, να την εξετάσει και ξαναφантаστεί τις πρακτικές και παραδόσεις και να απελευθερώσει την δημιουργικότητα και την φαντασία αυτών που συμμετέχουν σε αυτή. Μέσα από τη χρήση ιστοριών, διηγημάτων και προσωπικών αναστοχασμών, τρεις μέθοδοι σχεσιακών πρακτικών παρουσιάζονται ως τρόπος επίδειξης των παραγωγικών πιθανοτήτων του θεραπευτικού διαλόγου μέσω μιας Σχεσιακής-Κονστρουκτιονιστικής προσέγγισης.

Αυτές οι τρεις μέθοδοι: «Ανοίγοντας έναν διαλογικό χώρο», «συν-δημιουργώντας και αναγνωρίζοντας επάρκειες και ικανότητες» και «παράγοντας μια κρίση πίστωσης» παρέχονται ως παραδείγματα των πολλών διαλογικών επιλογών, στις οποίες οι θεραπευτές μπορούν να έχουν πρόσβαση όταν σχετίζονται από μια στάση που αναγνωρίζει τη συμμετοχική, σχεσιακή και συν-δημιουργημένη φύση της πραγματικότητας. Επίσης δείχνουν πως μέσα από την αναγνώριση των πολλαπλών φωνών και όψεων και τη χρήση διαλογικών πηγών όπως η ενεργή ακρόαση, η μεταφορά, το χιούμορ, η αφήγηση και ο αυτοσχεδιασμός, ο πελάτης και ο θεραπευτής μπορούν να συνεργαστούν μαζί για να αμφισβητήσουν και να αποσταθεροποιήσουν ιστορίες κορεσμένες από επικρατούντα προβλήματα και να συν-δημιουργήσουν εναλλακτικά και πιο ελπιδοφόρα μέλλοντα που κάνουν νέα νοήματα και τρόπους δράσης δυνατές.

Λέξεις κλειδί: Σχεσιακός κονστρουκτιονισμός, συν-δημιουργία, μη γνωρίζω, σχεσιακές πρακτικές, θεραπευτικές αλλαγές